

புலகல்ய

ஊழல்

கவிதை மின்னிதழ்

ஆசிரியர் : ஜின்னா அஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :
சகா (சலீம் கான்)
இப்ராஹிம் ஷரீப்
அல்தாஃப் சலீம்

ஆசிரியர் குழு :
படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்

வழவமைப்பு :
முகம்மது புலவர் மீரான்

முகப்பு ஓவியம் :
கமல் காளிதாஸ்

இணையதள முகவரி :
www.padaippu.com

அலுவலக முகவரி :
படைப்பு குழுமம்
அரசு பதிவெண்: 521/2018
#8, மதுரை வீரன் நகர்
கூத்தம்பாக்கம்,
கடலூர்,
தமிழ்நாடு,
இந்தியா.
607002
admin@padaippu.com
94893 75575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை
இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து
படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.

ஜே.பிரோஸ்கான்	- 4	அன்பில்பிரியன்	- 23
சௌவி	- 5	நுஆல்	- 24
சுப்ரா	- 6	சிந்தா	- 25
ஐ.தர்மசிங்	- 6	போஸ் பிரபு	- 26
சங்கர்	- 7	ஷெண்பா	- 26
வித்யா	- 8	மு.முபாரக்	- 26
ரிஸ்கா முக்தார்	- 9	நிலாரவி	- 27
கோவை சசிகுமார்	- 10	சுரேஷ்பாபு ராசேந்திரன்	- 28
மா.காளிதாஸ்	- 11	மதுசூதன்	- 29
பிரபுசங்கர் க	- 12	விஜயகுமார் வேல்முருகன்	- 30
ப.தனஞ்செயன்	- 13	மகேஷ் சிபி	- 31
மு.முகமது ஃபாருக்	- 13	நா.வே.அருள்	- 32
க.சோ.திருமாவளவன்	- 14	இதயசகி	- 33
சுபமு	- 15	இரா.பூபாலன்	- 34
லதா நாகராஜன்	- 16	காயத்ரி	- 35
கவிதை மொழியன்	- 17	ஜெயாபுதீன்	- 36
வலங்கைமான் நூர்தீன்	- 18	வசந்ததீபன்	- 37
சே.தண்டபாணி தென்றல்	- 19	கழாரம் துலாலிங்கன்	- 38
ஆ.நடராஜன்	- 19	சந்துரு	- 38
கோ.பாரதிமோகன்	- 20	கோ.ஸ்ரீதரன்	- 39
அன்றிலன்	- 21	பெனடிக் அருள்	- 39
மணி அமரன்	- 22		

ஒரு றப்பான் இசை

ஓராயிரம் இரவுகளுக்கு முன்
அவர்கள் ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்
அந்த றப்பான் இசையொலியை.

ஓராயிரம் இரவுகளுக்கு பின்
நீயும் ரசித்திருந்தாய்.

இன்று ஒரு முன்னிரவில்
நானும் ரசிக்க விரும்பி நின்றேன்

எல்லா காதுகளாலும்
நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்
இசை விழுந்து கொண்டிருக்கிறது
பின்னிரவு வரை.

மௌனமாய்..

மிக மௌனமாய்

நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்
யாருடைய விரல்கள் அதனை
தீண்டிக் கொண்டிருக்கிறது
என்று தெரியாமலே.

இப்போது
இரவை விடியச் செய்கிறோம்.

சுருட்டி வீசப்பட்ட கடதாசி ஒன்றில்
பரவிக் கிடக்கிறது
ஒரு கவிதையாக
றப்பான்.

➔ ஜே.பிரோஸ்கான்

டோக்கன் எண் 20
எனக்கு முன்பு
பத்தொன்பது பேர் காத்திருக்கிறார்கள்
இன்னும் மருத்துவர் வரவில்லை
தொலைக்காட்சியில்
பாடல்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன
எல்லோரும் காத்திருக்கிறார்கள்
விதம்விதமான உடற்குறைகளோடு
இன்னமும் மருத்துவர் வரவில்லை
வருவோரிடத்தெல்லாம்
அரை மணி நேரத்தில்
பாக்டர் வந்துவிடுவாரென்று
எல்லோருக்கும் தெரிந்த பொய்யை
உண்மையைப் போல் சொல்லி
அமரச் சொல்கிறாள்
தலை நரைத்த தாதி ஒருத்தி
செய்தீத்தாள் புரட்டி முடிக்கப்படுகிறது
புதிதாக வாங்கி வந்த வார இதழ்
முழுவதுமாக வாசித்து முடிக்கப்படுகிறது
தொலைக்காட்சியில்
பத்து பாடல்களுக்கு மேல் ஓடி
பதினோறாவது பாடல்
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
இன்னும் மருத்துவர் வரவில்லை
அரை மணி நேரத்தில் வந்துவிடுவாரென
அதே வார்த்தைகளை
வருவோரிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாள்
அதே தாதி
வந்தவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
அதே வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு
கனத்த மௌனங்களோடு
எதிரே சுவர்க்கடிகாரமும்
வந்தவர்களின் கைகளில் கட்டியிருக்கும்
கடிகாரங்களும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன
யாருக்கும் காத்திருக்காமல்

➡ செளவி

மூப்பினால் இருக்கலாம்
இல்லையெனில் கவனம் சிதறிய
ஒரு கணத்தினாலும் இருக்கலாம் .
இலேசான கை நடுக்கத்தில்
சிதறிப் போன சிலையின் துகள்களோடு
உரையாடத் துவங்கினான் சற்றே வயதான
சிற்பி
மெல்லிய குரலில் மன்னிப்பும் கேட்டு .
சிதறிய சிலையின் உடையாதிருந்த
ஒற்றைக்கை
சிற்பியின் தோளில் தட்டி புன்னகைத்தது
வடிவமிருந்தால்தான் சிலையாவென்ற
கேள்வியுடன் .
சிலிர்த்துக் கொண்ட சிற்பியின் கைகள்
இயங்கத் தொடங்கி உருவாக்கி முடித்த
சிலையின் சிரிப்பு எதிரொலித்தது
அடுத்த சிலைக்கான கல்லை
அளிக்கப் போகும் மலையில் மோதி .

➔ சுப்ரா

பாம்புக்கு மொழி பிரச்சனையோ?
மழையைத்தானே அழைக்கிறது
கத்தும் தவளை...

➔ ஐ.தர்மசிங்

நேற்று தொடங்கிய மழை

வழக்கத்தைவிட
தேநீர் கடைகளில்
கூட்டம் அதிகமாகவே
இருக்கிறது
கூடான தேநீரும் சமோசாவும்
அவிச்சகண்டலுமாய்
வியாபாரம் களைக்கட்டுது

மேற்கூரை இல்லா
இடத்தில் காய்கறி வியாபாரம்
செய்துவந்த பெண்கள்
கடைவைக்க வழியில்லை
என புலம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
தினகந்து கட்ட சொல்லி ஆளு வேற வருவான்
சாயந்தரம்

தலையில் பாலிதீன்
கவரைமாட்டிக்கிட்டு
இடுப்பில் கூடையை
வைத்துக்கொண்டு தெருவுக்குள்
பூ வித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்
சில பெண்கள்

சித்தாள் வேலைக்கு
போகனும்னா
மைதானத்தில் போய் நிக்கனும்
அங்கதான் ஆள் எடுப்பாங்க
தினமும் அங்க
சோத்துப்பைய சுமந்துக்கிட்டு
பெரும் கூட்டம் நிக்கும்
இன்னைக்கு
பத்துபேருக்கூட
இல்ல

யாருக்குமே பாதிப்பு
இல்லாம எப்போதுதான்
பெய்யுமோ இந்த
மழை

➡ சங்கர்

இந்த சோலை எங்கும் பூத்துக் குலுங்கும்
மலர்களின் மகரந்தங்களை நான் ருசித்தாக
வேண்டும்

அதற்காகத்தான் கேட்கிறேன் இறைவா..!
எனக்கு சிறகுகள் தந்து என்னை ஒரு
வண்ணத்துப் பூச்சியாக மாற்றிவிடு...

இந்த மரம் எங்கும் கனிந்து தொங்கும்
பழங்களின் தீரட்சியை புசித்து நான் பசி தீர்க்க
வேண்டும்

எனக்கு சிறகுகள் தந்து என்னை ஒரு பச்சைக்
கிளியாக மாற்றிவிடு...

அடர்ந்த கானகம் எங்கும் நான் சுற்றித் திரிய
வேண்டும்

கிளைகள் அடர்ந்த விருட்சங்களில் கூடுகட்டி
வாழவும் வேண்டும்
வனங்கள் துயில் கொள்ள தாலாட்டு பாடி
வலம் வர வேண்டும்
என்னை ஒரு கானப்பட்டியாக மாற்றிவிடு

வானளந்து மேகங்களில் படுத்துறங்கி இரவை
கழிக்க வேண்டும்

என்னை ஒரு மழை துளியாக மாற்றிவிடு

புல்லாங்குழல்களின் துளைகளில் நுழைந்து
உதடுகளின் உயிர் மூச்சை இசையாக்க
வேண்டும்

என்னை நீ காற்றாக மாற்றி விடு..

இசை இயற்கைக்கு காற்று வழங்கும் முத்தம்
இயற்கை காற்றுக்கு வழங்கும் முத்தம்
என்னை நீ முத்தமாக மாற்றிவிடு..

➔ வித்யா

என் எழுத்துக்கள்
தணலாய் தகித்த ஒரு நாளில்
புரட்சியாளனின் சட்டைப்பையிலிருந்த
ஒரு பேனாவாய்
நானிருந்தேன்

என் எழுத்துக்கள்
பூக்களாய் மணம் வீசிய ஒருநாளில்
காதலர்கள் கால்தடம் பட்டு
மகிழ்ந்திருந்த கடற்கரை மணலாய்
நானிருந்தேன்

என் எழுத்துக்கள்
வேட்கை கொண்டு
பசியாற இரத்தம் கேட்ட ஒரு நாளில்
கொலைகாரனொருவனின் கையிலிருந்த சிறு
கத்தியாய் நானிருந்தேன்

என் எழுத்துக்கள்
சத்தமின்றி கண்ணீர் சிந்திய ஒருநாளில்
மறுதலிக்கப்பட்டு திரும்புமொருவனின்
உடைந்து நொறுங்கிய இதயமாய்
நானிருந்தேன்

அன்பே
நான் இருக்கிறேன்
என் எழுத்துக்களில்
இல்லாமலில்லை
கொஞ்சம் என்னைப்போல
கொஞ்சம் உன்னைப்போல
கொஞ்சம் யாரையோப்போல!!!

➔ ரிஸ்கா முக்தார்

தானே விரயமாக்கிக்கொண்ட
சறுக்கலில் தேர்ந்த வாழ்க்கையின்
நியதியாகின்றன அனுபவங்கள்!

மகிழ்ச்சியாவென்று வினவுவதற்குள்
தொண்டையடைக்கும் விம்மலினூடே
பிராணிக்கிறது சிலசமயங்களில்
மௌனத்தை மீறிய வல்லமையாய்
மகிழ்வு தொலைத்த தருணங்களாய்
நிகழ்கால நிகழ்வுகள்!

மிகுந்த உரையாடலினூடே
வெளிப்படுத்தமுடியாத சிலவற்றை
ஒளித்து வைத்துக்கொள்கிறது மனம்
முகபாவனைத் தோற்றத்தில்
போலியான மகிழ்வொன்றை
உயிர்ப்பித்து மறைகிறது
மகிழ்வை தொலைத்து நிர்த்தியாக்கிய
நிர்பந்தங்கள்!

எவ்வளவு தேற்றினாலும்
வெளியேற்றமுடியாத ஏதோவொன்றை
தூக்கித்தீரிகிறது தனிமையின்
வசத்தினூடே காயம்பட்ட சுவடுகளாய்
அழிய மறுக்கும் கோலமாய்
அலங்கோலங்கள்!

➡ கோவை சசிசுமார்

இரவு கவிந்துவிட்டது.
அது தெரியாவண்ணம்
முக்குக்கு முக்கு கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது நம்
தீப்பந்தம்.
பூச்சிகள் மொய்க்கத் தொடங்கிவிட்டன.
ஒரு சுவரிலிருந்து
இன்னொன்றுக்குத் தாவுகிறது
வளர்ப்புப் பூனை.
இழவுச் செய்தியை
ஏந்தி ஊளையிடும் நாயை
எங்கிருந்தோ துரத்துகிறது ஒரு கல்.
கோட்டானுக்கும்
விசயம் தெரிந்து விட்டது.
கயிறை அறுத்துக் கொண்டு ஓடக்
கொம்பு சீவும் பசுவின் மடியைப்
பயத்தில் மேலும் முட்டுகிறது இளங்கன்று.
இணையோடு சேர்ந்து கொக்கரிக்கும் சேவலின்
கொண்டை
சிவந்து மினுங்குகிறது.
நம் பறை
நம் கொம்பு
நம் முழவு
நம் நீசி
நம் விடியலில்
நம் தீக்கிரை.
நம் தோல்வியைப்
பல்லக்கில் தூக்கி வைத்துக்
கொண்டாடி வருபவர்களிடம்
குனிந்து நெற்றியைக் காட்டி
ஆசிர்வாதம் பெறுகிறோம்.
நம் மிச்சங்களைத் துரத்தியடிக்கத் தூவப்படும்
நிவாரணத்தின் மீது
மாறிமாறிப் பாயும் ஊடக வெளிச்சத்தில்
கண்கூசுகிறது நம் இரவுக்கு.

➔ மா. காளிதாஸ்

ஒரு மழைக்கால இரவில்
நனையாமலிருக்க
ஒதுங்கிய
அந்த பூட்டிய கடை வாசலில்
அவனை முதல்முறையாக சந்தித்தேன்
கையில் சிகரெட்
அனாவசிய உடல் மொழி
சட்டைப்பையில்
சொருகப்பட்ட
கழுத்திலிருந்து தொங்கும்
அடையாள அட்டை
குறுந்தாடியென
நினைவில் நிற்கும் முகம்
பார்த்தவுடன் "பாஸ்!
தம்மடிக்கிறீங்களா!" என
தொடங்கி மழைக்கு போட்டியாக
தன் ஸ்தல புராணத்தை
சொல்லி கொண்டே இருந்தான்
மழை நின்றபின்
எங்கள் பெயர்களை
ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி கொள்ளாமலே
விடைபெற்ற பிறகு
அவனின் பெயர் என்னவாக இருக்குமென
யோசித்து பார்க்கையில்
"மழைக்காரனென" பெயர் சூட்டி
பதிந்து வைக்கிறது என் மனம்
என் பெயரை அவன் மனம்
என்னவென பதிவு செய்திருக்கிறதோ????

#சந்திப்புகள்

➔ பிரபுசங்கர்_க

வற்றிய கண்களில்
நிழற்படம் எடுத்தவாறே
காத்துக் கசிகிறது உதடுகள்
தணலான அமில் வயிறுகள்
ஏமாற்றமாய் கொதிக்கிறது
கைப்பிடி பசிக்கு

கடவுள் சாயல் இல்லாத
முகங்கள் கருவறையிலிருந்து
வெளிவருவதைக்கண்டு
அடங்கிவிட்டது அமில் சுனையின்
குரல்

➔ ப.தனஞ்செயன்

அந்தச் சில நொடிகளுக்குள்
நுழைந்து ஒரு யுகம்
வாழ்ந்திட ஆசை
அந்தச் சில நொடிகளை
நிறுத்திவிட்டு
காலத்தைக் கொன்றுவிட ஆசை
அந்தச் சில நொடிகளை
குடையாக்கி
என்றென்றும் தங்கிட ஆசை
அந்தச் சில நொடிகளை
முடிவிலியாக்கிட ஆசை
அந்தச் சில நொடிகளை
சிறை வைத்து
கைதியாகிட ஆசை
நம் அந்தச் சில நொடிகள்
நிச்சயம் குட்டையல்ல
ஆழம் நிறைந்த பெருங்கடல்.

➔ மு.முகமது ஃபாருக்

மேய்ப்பர்களின் பயணம்

இலக்குகள் இல்லா பாதையிலும்
இன்னிசைக் காலால் நடக்கும்
மேய்ப்பன் காலடியே
கிழக்கு திசை.

நூறோ, இருநூறோ, முந்நூறோ
எண்ணிக்கை நிர்ணயம்
செய்யப்படுவதில்லை.

மேய்ப்பன் குரல் வழி
காதுகள் தீட்டி காலில்
கண்கள் வைத்து எட்டு வைக்கும்.

தொரட்டிகளின் நீளங்களில்
இரையை வைத்தாலும்
காலில் எட்டியே கவனமாய்
கவ்வும்.

இரை தேடும் பகலில்
இரவெல்லாம் அசைத்தே
பகலை அசைக்கும்.

ஓய்யார கொப்புகளும் கிளைகளும்
மேய்ப்பன் தொட்டியில்
தூக்கு மாட்டும்.

திருவிழாக்களில் பதம் பார்க்கும்
அரிவாள்களின் கண்கள்
இரக்கம் பார்ப்பதில்லை.

➔ வீரசோழன்.க.சோ. திருமாவளவன்

ஏதோ புதிய பாதையில்
பழைய மணம்
தொலைத்த பாதையோ இருள் தூரத்தில்

அழைக்கும் குரலெல்லாம்
சிறிது நேரத்துள்
பழைய நிறத்தை நினைவூட்டும்

அழிந்த சித்திரத்தின் மீது
புதுரூபத்தில் பாவம் வேர்
வேறெங்கோ இழுத்துச் செல்லும்

அழித்தழித்து எழுதப்படும் பெயர்களுள்
அந்தப் பெயர் இல்லைதான்
ஆனாலும்
பசும்மலைக்கு உள்ளே கிடக்கிறது
கொதிக்கும் குழம்பு

பதிந்து முளைத்த கிளையிலும்
அதே பச்சையம்
முன்பு குடித்த அதே நீரின் அணுக்கள்

➔ கபழு

ம்லகா

அப்போது என்விரல்களில் பிஞ்சுத் தன்மை
நிரம்பியிருந்தது

பற்றிக்கொள்ள நீ என்பது தேவையாயிருந்தது

பயத்தையும்
துக்கத்தையும்
வலியையும்
நீயற்ற
ஏமாற்றத்தில் அழகையும்

நான் நெருங்கிய வேளைகளில் நீ உதறி
உதறிப் போனதைப்போலவே நான்
இவைகளை உதறி ஓடப்பழகினேன்

அசுரத்தனமாய்

இதோ இன்று

நீ பற்றிக்கொள்ளத்
தேடுகிறாய்

எனது விரல்களை

இப்போது இப்படித் திரும்பியிருக்கிறது
#ம்லகா

ஓடத்துவங்கிய காலத்தில் விரல்கள்
கொடுத்தவர்களுக்காக என் விரல்களை
ஒப்புக்கொடுத்த நான் இப்போது என்ன
செய்வது?

➡ லதா நாகராஜன்.

என்னிடம்
கைச்செலவிற்கு
பணம் கேட்கும்போதெல்லாம்,
அப்பாவாக
இருப்பதில் இருந்து
ஓய்வுபெற்றுவிட்டதை,
நினைவுபடுத்திவிடுகிறார்
அப்பா..

இனிமேல்
காய்ச்சலென்று
படுத்தாலும்,
அந்த
அக்கறையப்பிய,
புறங்கை
என்னை
தொட்டுப்பார்க்கபோவதில்லை..

அழுக்கு
லுங்கியோடு
அவர்
கொண்டுவந்து கொடுத்த
அந்த தீபாவளி..
இனியெந்த
வருடத்து
காலண்டரிலும்
வரப்போவதில்லை...

தோளுக்கு
மேலாக வளர்ந்தாலும்..
அவரது
தோள்களில்
அமர்ந்து பார்த்த
சாமிகள்,

இனிமேல்
தெரியப்போவதில்லை..

சம்பளம் கிடைத்த
இரவில்,
சைக்கிள்
கேரியரில்
ஒளித்து வைத்தபடி,
அவர் வாங்கிவந்த
பரோட்டாக்கள்,
இனியெந்த கடையிலும்
கிடைக்கப்போவதில்லை..

மரங்களை
எண்ணி எண்ணி
களைத்துப்போய்,
அவர் மடியில்
தூங்கிப்போன
சன்னலோர பயணங்கள்,
இனியென்றும்
நிகழப்போவதில்லை..

இனியெதை
தொலைத்துவிட்டு
வீடு வந்தாலும்..
அந்த
கோபத்தில்
சிவந்த கண்களையும்,
தரையை மட்டுமே
அறையும்
பெல்ட்டையும்,
எதிர்கொள்ளப்போவதேயில்லை..

என்னிடம்
கைச்செலவிற்கு
பணம் கேட்கும்போதெல்லாம்,
அப்பாவாய்
இருப்பதிலிருந்து
ஓய்வுபெற்றுவிட்டதை,
நினைவுபடுத்திவிடுகிறார்
அப்பா...!!!

➡ கவிதை மொழியன்

கூப்பியின் கால்களில் பூமியின் ரூஹ்

● வலது காலின் கட்டை விரல் நழுவி சரீரம் அந்தரத்தில் சுழல சுழல சைநோப்டிக் அளவுகோல் திணறுகிறது கணக்கிடமுடியா இப்பெரும் கூறாவளிக்கு.

பூமியின் ரூஹ் இப்போது உன் கால்களில் உள்ளது. ஆட்டத்தை மதியாக்கி நிறுத்து கூப்பியே.

● கூப்பியின் கையில் உருளும் தஸ்ஃபீக் மணிகள் சிறிய கிரகங்களாகி சுழல்கிறது. திக்ரின் துல்லிய இசையில் நடனமாடும் விரல்களுக்கு புறாக்களின் கண்கள். பிரபஞ்சத்திற்கு வெளியே சிறகசைத்து பறக்கும் மனசை வருடிக்கொடுக்கும் அவன் குல்லாவின் குஞ்சங்களுக்கு அவளின் விரல்கள்.

● கிதாப்புகளின் இசைக்குறிப்புகளை வாசிக்க வாசிக்க மயிற்சூசச் செய்கிறது. அவள் கூந்தல் தூரிகையால் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். மசியின் வீச்சம் குருதியை ஒத்திருக்கிறது.

நிசப்த இசைவெளியில் ரத்தம் எகிறும் இதயத்துடிப்புகள்; இதோ ஆடப்போகிறான் கூப்பி ஆயுள் வரைக்கும்.

● வான் நோக்கி இறைஞ்சும் கைகளில் நிறைகிறது சுவனத்தின் இசை. சல்லாவை உதறி மடிக்கும் சப்தத்தில் புறாக்கள் படபடக்கின்றன வுளு செய்யும் குளத்தில் மீன்கள் தியானிக்கின்றன. உயர்ந்த மினர்வா போல் கூப்பியின் சிரசிலமர்கிறது குல்லா. விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமிடையிலான ஆட்டத்தில் மீன்கள் பறக்கின்றன புறாக்கள் நீந்துகின்றன நர்த்தனத்தின் வலையில் தான் சிக்கியிருக்கிறோம் நாம்.

● அவன் இடுப்பிற்கு கீழ் பெரும் வட்டமாய் விரிந்திரிக்கிறது குர்தா. அவன் கால்களை பிட்யாக்கி குடையை சுழலவிடுகிறது நிலம்.

கூப்பியின் இசையென்பது பெரும் மழையைப்போன்றது. அதில் நனையவோ நீந்தவோ ஆசைப்படுபவர்கள் பூமியிலிருந்து குதித்துவிடுங்கள்.

➡ வலங்கைமான் நூர்தீன்

ஆட்டுக்குட்டியின் கடுக்கு
நடுக்கத்தில் தொங்குகிறது
நீண்ட நாட்களின்
பயன்பாட்டில் படிந்த
அழுக்கின்மைக்கு பதிலியான
குருதியின் அடர்த்தி
இன்னுமொருமுறை காலிங் பெல்லினை
அழுத்தும் லாவகத்துடன் விளையாட்டுக்குப்
போகும்
துளைகளற்ற காதைக் கடித்திருக்கும்
கடுக்கு
வயதானதும்
வளர்ப்பி கண்ணில் மாட்டி
கழண்டு விழுந்து
உடன்கல் ஏறிவிடும்.

➔ சே தண்டபாணி தென்றல்

ஆற்று மணலை
அள்ளிச் செல்லும் வண்டிகளில்
சற்றுமில்லை ஈரம்.

➔ ஆ.நடராஜன்

கஸல்

நரம்புகள் அறுந்துவிடக்கூடும்
இதயமே இந்த யாழில்
துயரையேனும் மீட்டு

நம்பிக்கை வைத்தாலென்ன
பிரகாச விடியலும்
கொண்டுவரத்தான் செய்கிறது
தன்பின் ஓர் இரவை

புன்னகைக்குள் ஒளித்துவைத்தக் காயத்தை
வாழ்வு என்கிறார்கள்

வரைந்து பார்க்கிறேன் நானதை
என் ஒளிக்கோடும்
நீள்கிறது கறுப்பாய்

காலத்திடம் கேட்க
ஒன்றுதானுண்டு

உன் கருணையில் வாய்த்த இவ்வாழ்வு
எனக்குத்தான் துயரா
இல்லை நானே துயரா?

➔ கோ. பாரதிமோகன்

ஒரு வனம் புதைந்தபின் எஞ்சிய
ஒற்றைப் பனைமரத்தின்
பொந்துகளில் தேடிப் பார்த்தும்
கிடைக்காமல் அலைந்தவன்
பள்ளி செல்லும் வழியில்
கூண்டுக்குள் அடைபட்டுக்கிடக்கும்
பறவையொன்றைக் காண்கிறான்.
வாங்க எண்ணியவன்
சட்டைப் பையைத்
தொட்டுப் பார்த்துவிட்டுத்
திரும்புகிறான்.
பண்டிகை நாளொன்றில்
தனக்குக் கிடைத்த சட்டையில்
குருவியொன்றின்
படத்தைக் கண்டதும்
மகிழ்வோடு அதற்கு
சிட்டுவெனப் பெயரிட்டு
தனது தின்பண்டங்களை
தின்னக் கொடுக்கிறான்.
சட்டைப்பையிலிருந்து
பறக்கத் துவங்கியது
அப்பறவை.

➡ அன்றிவன், குப்பிச்சிபுதூர்

தனிமரம்

●
ஆம்
தனிமரம்தான் நான்

தனிமரம் தோப்பாகாது என்கிறீர்கள்
நானோ தனிமரம் தவம் என்கிறேன்
வரம் எங்கே என்கிறீர்கள் நீங்கள்
இதோ
மடியேந்தி கொள்ளுங்கள்
மலரென உதிரும் வரிகளை.

●
ஆம்
தனிமரம்தான் நான்

கால்வலிக்க நடந்த சித்தார்த்தன்
நிழலுக்கொதுங்குகிறான் என்னில்
உங்களுக்கு தெரியுமா?
இன்னும் சற்று நேரத்தில்
அவன் புத்தனாவான்
நான் போதியாவேன்

●
ஆம்
தனிமரம்தான் நான்

இதோ என் கிளைகளை
கைகளென நீட்டுகிறேன் நான்.
கொஞ்சம் பாருங்கள்
இப்போதெனக்கு
ஆயிரம் பறவைகளின் சிறகுகள்.

➡ மணி_ஆமரன்

நீ

கண்ணிலே
தெறிக்கும்
கீற்று ஒளி

ஓடி வந்த பொழுதில்
தேடி தேடி முத்தமிடும்
இதழ்

என் பசலையால்
துருவேறும்
பிரபஞ்சம்

காணகிடைக்காத
வேறோரு வானம்

யான் நுகரவே
ஜனித்த
ஏகாந்த வாசம்

உயிர் முறியசெய்யாத
பேரின்ப தற்கொலை கருவி

இசையும் வீணைநரம்புகளில்
நகரும் மழைத்துளி

விட்டுவிடாத கனவு
விட்டு அகலா நிழல்

நீ

என் இருள்மையத்தின்
வெளிச்சத்திற்கான உட்கரு

➔ அன்பில்பிரியன்

கொடுந்தனிமையின் சாளரங்கள் வழியாக
அன்பின் பெருந்துயரொன்று உள்
இறங்குகின்றது..

ஒளியற்று கிடக்கும் இந்த குருட்டு இரவின்
மடிகளுக்குள்
தொலைத்த உன் நேசத்தின் சொற்களையிட்டு
நிரப்பிக்கொள்கிறேன்...

காலம் எனக்கொரு போதும் வசப்பட்டத்தில்லை
கல்லெனக்கிடக்கும் கருணையற்ற இந்த
நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்று மண்டியிட்டு
அழுது சாகிறேன் ..

வதை நீளும்
இந்த தனித்த இயலாமை சூழ்ந்த
இரவினைச்சுற்றி
பெரும் பயமொன்று சுவரெழுப்புகின்றது..

மனப்பறவை இருத்தலுக்கு
தொலைத்தலுக்குமிடையில்
இடையில் நின்று
பித்தேரி இரவின் நிறங்களின் மீது
பிதற்றித்திரிகின்றது..

ரணம் பாடி சலித்துப்போன
என் கவிதையின் சொற்களை எல்லாம்
கனவுகளில் கால்களில் தொங்கவிட்டு
இந்த இரவின் போர்வையை இழுத்து
மூடி அதன் உறக்கத்தை எனக்குள்
சிறைவைக்கிறேன்..

➔ நுஆல்

விழித்தவருக்கு மட்டுமே தெரியும்
இரவுமழை எத்தனை அழகென்று.

- காற்றுத் தீண்டிட
சாளரங்கள் இல்லாதிருந்தால்
இரவுமழை
எனக்கானதாகி இருக்காது..
- அலைநடுவில் தத்தளிக்கும்
சிறுபடகை போல்
மேகங்களுக்கிடையில்
அரைநிலவு
- மின்னல்களுக்கிடையில்
மேகம் வரைகின்ற
ஓவியங்கள்
- தெருவாசல் சோடியம் விளக்கில்
பொன்னென பூமியில் சிதறும்
சிறு சிறு துளிகளை நசுக்க

பாதங்களும் இல்லை..
பார்வைகளும் இல்லை..

- மழையெனும் நூலில்
தைக்கப்படுகின்றது
பிரபஞ்சம்
- கூரைகளில் துளிகளின்
முத்தச்சத்தத்தில்
நாணித் தலைசாய்க்கும்
மழைக்கொதுங்கிய
சிறுபறவை..
-

இரவின் தூக்கத்தை
கலைக்கும்
துளிகளின் இசைகள்..

- நடைபாதையில் உறங்கிய
யாசகன் ஒருவனுக்கு
எப்படி இருக்கும் இப்பெருமழை?
- ஒதுங்க அழைக்கும்
ஒருத்தி
ஒதுங்க இடம் தேடுகிறாள்
இரக்கமற்ற மழைக்கும்
அவள் முந்தானை
தெரிந்திருக்கிறது போலும்..
- செம்புலம் பெயர்ந்தும்
சாம்பல் நீறென சாறெனஞ்
ஓடும் மழைநீர்..
மார்க்ஸ் என்ன? மகேஷென்ன?
- மேலும் மழையை
அழகாக்கி கொண்டிருந்தது
சட்டென நிகழ்ந்த
மின்வெட்டு..
இப்போது மின்னல் வெட்டியது
இன்னும் அழகானது
அவசியமுமானது..
- சாலையோரத்தில்
ஒதுங்கி நின்றபடி
வீடுபேறுக்காக
காத்திருந்த பொழுதுகளும்
தவத்தில் சேருமா என்ன?
- இரவு மழை.. வினாக்களோடு
இதயத்திலும் தூறலிட துவங்கியது
உன்னினைவுகளும்
இன்னேரந்தான்
வழிந்தோட வேண்டுமா?
- உள்ளும் வெளியும்
மழையென்றானப்பின்
தொப்பலாக நனைந்தே விடுகிறேன்
விழியால் ஒருபுறம்
மழைத்துளியால் மறுபுறம்..

➡ சிந்தா

உயிர்ச்சுடர்

பற்றுதலில் எரியூட்டிய சுடர் உச்சியில் தகிக்கிறது
கசிந்துருகி சொட்டாய் உதிரமொழுகிறது படர்ந்த
ஒளியின் பின்னே நிழலென உறவுகள்
பலவித ரூபங்களில்
ஆசைகள் விட்டில்களாய் வந்து மாய்கின்றன
மரணத்தை யாசித்தபடி
காற்றிலசைகிறது
ஆத்மம்

➔ போஸ் பிரபு

உனக்கு
மழையென்பது
மண்வாசனை..

எனக்கு
மழையென்பது
உன் வாசனை..

➔ ஷெண்பா

வறுமை பற்றி கவிதை
எழுத விரும்பினேன்...
பேனா வாங்க பணமில்லை!

➔ மு.முபார்க்

எத்தனையோ
அறிமுகங்களுக்குப் பின்னும்
மீண்டும் மீண்டும்
அந்நியர்களாக ஆகிவிடுகிற நமக்குள்
இனியும் பேசிக்கொள்ள ஏதுமில்லை

ஒவ்வொரு முறையும் கடந்து செல்கிற போது
எதையோ பேசிக் கொள்கின்றன
நம் கண்கள்
அர்த்தங்கள் புலப்படாத
அந்த மொழி
ஏதோவொரு முன்ஜன்மத்தின்
ஞாபகத் துளியாக இருக்கலாம்

எனினும்
இணைந்து பயணிக்கும் அவகாசம்
இனிஇல்லை
நமக்குள்
என் கைகதளை நீ கோர்த்துக்கொள்ள
வேண்டாம்
என் கால்களின் குருதியைச் சுவைக்கும்
அந்த கூறிய முட்களை
நீ அகற்ற வேண்டாம்

உனது கண்ணீரைத் துடைக்கும் கைவிரல்கள்
என்னிடத்தில் இல்லை
உனது புன்னகைகளை புதுப்பித்துத் தரும்
பூக்களும்
என் தோட்டத்தில்
மலர்வதுமில்லை

வாழ்வில் ஒரே ஒரு முறை
பிடிக்கும் என்கிற
ஒற்றைச் சொல்லை மட்டும் சொல்லிவிட்டு
பிரிந்துவிடு
இந்த வாழ்க்கையை
நானும் கொஞ்சம்
நேசிக்க வேண்டும்

➔ நிலாரவி

பதின்ம_பிரவாகம்

கணங்களை கொண்டு
கணக்கிட்டு முடித்திருக்கலாம்
நம்மிருவருக்குமான
முதன்முறை அணைத்தலோடு
முத்தமிட்டு விலகியதன்
பின்பானதொரு
வேதியியல் நிகழ்வினை..
மிதத்தலுக்கும்,
பறத்தலுக்கும் இடைப்பட்ட
ஆலிங்கன தூண்டலினை
பகுத்தறியவியலாமல் தனித்து,
வெறித்த நிலையினில்
என் உள்ளிருந்து வழிந்துருகிய
மென் புன்னகையை
அடக்கியாள வக்கற்று திரிந்த
பதின்மத்தின்
நினைவு பிரவாகத்தில்
மூழ்கித் திளைக்க நேரும்
தருணங்களிலெல்லாம்
எப்படியேனும் எனை
நுகரச் செய்துவிடுகிறது..
இனம் புரிதலற்றுப்போன
உன் மீதான அந்த முதல் வாசம்.

➡ சுரேஷ்பாபு_ராசேந்திரன்

பெரு மழை விட்ட பிறகு
கண் திறந்த வானத்திற்கு
மழலை ஈன்ற தாயின் புன்னகை..

➔ க.ராஜகுமாரன்

பாலைக் குறைத்தாயிற்று.
கைபேசி சிலுவகளைக் கட்டுக்குள்
வைத்தாயிற்று.
காய்கறிகள் வாங்குவது ஆனமட்டும்
குறைவாக.
இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கிய கருவேப்பிலையை
இலவசமாக கேட்க
ஆரம்பித்து விட்டேன்.
முடிந்த வரை நடந்து போவதில்
பெட்ரோல் சிலவும்
கம்மி தான்
மின் விளக்கு பயன் கூட
பாதி அளவு தான்
இதற்கு மேல் இன்னும்
என்ன செய்வது
அரைச் சம்பளத்தில்...
பசி மட்டும் மூன்று வேளை
தவறாமல் எடுக்கிறது.

➔ மதுசூதன்

பயணம்_போகும்_பாதையில்..

பேருந்தை விட்டு இறங்கியதும்
கால்களை குத்தும் சரளைக்கல்..

குச்சி கையால் அளந்து
பிச்சிப்பூவை முழம்போடும்பாட்டி..

பாதை ஓரம் உருளும்
போதை இளைஞர்..

தள்ளுவண்டி காய்கரிகாரரிடம்
பேரம் பேசும் அப்பார்ட்மெண்ட் பெண்..

பீட்சா உணவு ஊழியர் எந்திரத்தில்
பண அட்டை தேய்க்கும் மத்தியவயதுக்காரர்..

கையேந்தும் முதியவரை கண்டும்காணமலும்
ஆன்றாய்ப்டு போனில் பேசும் நவநாகரிக
இளைஞன்..

கபடி விளையாடும் சிறுவர்களை விரட்டி
கிரிக்கெட் விளையாடும் கார்பரேட்
நிறுவனத்தார்..

விருந்தினர் மாளிகை அருகே குப்பையில்
குவிந்திருக்கும் மீதமான உணவு..

காலுடைந்த தெரு நாய்க்கு பிஸ்கட் உண்டும்
அழுக்குத் துணி சிறுவர்கள்..

இவர்களை எல்லாம் கடந்து
பெரிய சொகுசு மாளிகை அருகே
காரை பெயர்ந்த அடர்ந்த மரங்களுடன்
உடைந்து கட்டுப் போட்டுள்ள வாயிற் கதவு
வீட்டினுள் முடிந்தது பயணம்.!

➔ விஜயகுமார் வேல்முருகன்

நெருப்பிற்கு முன் அமர்ந்து
கால்களை நீட்டி
தோதாய் மரத்தில் சாய்ந்து
தன்னை வெளிச்சமாக்கிக் கொண்டிருக்கும்
இரவுப் பாடகன்
ஒரு கிட்டாரினை கையில் பிடித்திருக்கிறான்
ஒவ்வொரு கம்பியாய் மீட்டிய
அவனின் முகத்தில் படர்கிறது
திருப்தியடையாத சமிக்ஞைகள்
என்ன நினைத்தானோ
திடீரென்று அறுத்தெறிகிறான் அத்தனை
கம்பிகளையும்
சிந்தனை வயப்படுதலுக்கு தன்னை
சிறிது நேரம்
ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டு
இயல்பிற்கு திரும்பியவன்
கிட்டாரில் இழுத்துக் கட்டுகிறான் இரவினை
இனி நான் எல்லா விளக்குகளையும்
அணைத்துவிடப் போகிறேன்

➡ மகேஷ் சிபி

குறத்தியாற்றின் ஒரு கை நீர்

கட்டுமஸ்தான அசுரனின்
உள்ளங்கையிலிருக்கிறது
வனத்தின் வரைபடம்
மலைக் குகையாகிவிட்ட
தனது மூதாதையின் மணல்வீட்டில்
அவர்களின் பெருத்த கால்தடங்களை
ஒளித்து வைத்திருக்கிறான்
உடலில் வழியும்
வியர்வையின் நகர்விலிருந்து
நதியின் ஞாபகம் புரள்கிறது
அவனது குடிசையிலிருந்து
பழங்கலத்தின்
ஒரு முதுமக்கள் தாழியில்தான்
கொசஸ்தலை ஆற்றின் முதல் துளி
சொட்டியிருக்க வேண்டும்.
அக் கொற்றலை ஆற்றில்தான்
இன்றும்
நுரைத்துக் கொண்டோடுகின்றன

தகடுகளைப்போல தாய் தந்தையின்
கண்ணாடிக் கனவுகள்
நதியின் கருப்பையில்
ஒரு நீர்க்காகம் போலக்
குளித்துக் கிடந்தவன்
அவனது உமிழ்நீரை
சாக்கடையாக்கி விட்டார்கள்
நகரத்தின் வந்தேறிகள்
அந்தக் குறத்தியாற்றில்தான்
அவனது காதலி
கச்சைகளவிழ்த்து
கதிரவனின் இளஞ்சூட்டில்
காம்புகள் இளக நீராடுகிறாள்
முத்தமிட ஓடிவரும் முதலைகளைப்
பொம்மைகளென புறந்தள்ளி
பொழுதுக்கும் விளையாடுகிறாள்
அவர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்
நதியைக் குடிக்க
மனித முதலைகளுக்கு
அவ்வளவு அகலமான வாய் இல்லை.
சண்டித்தனம் செய்யும்
அரசாங்க மிருகத்தை வசக்க
அவர்களிடம்
புங்க மிளாரிலான சாட்டைகள் இருக்கின்றன.
இனி
அவர்களிடமிருந்து நதியைக் களவாடுவது
அவ்வளவு சுலபமில்லை.

➡ நா.வே.அருள்

காகம்_பற்றி_பத்து_வரிகளுக்கு_
மிகாமல்_குறிப்பு_வரைக

சில்லுகளேந்திய மதிற்சுவர்
இரும்புக் கூர் வாயிற்கதவு
மாறி மாறி
நா வறள
இளைப்பாறும் முயற்சியில்
ஒரு காகம்!

எச்சமிட்டு விடுமென்ற
அச்ச எரிச்சலோடு
உடைந்து விடாத
கட்டிடமே அதிரும்
விரட்டலொலி!

அதி மௌனமாகவே
வான் நோக்கி
பறக்க தொடங்கிய
காக்கையின்
உன்னத கணமது!

வளிவெளியொங்கும்
சிறகின் வலியை
விழுங்கும் எதிரொலியாக...

“காகம் ஒரு சமூகப் பறவை
அதற்கு அச்ச உணர்வு அதிகம்
கூட்டமாக வாழும்
கா கா எனக் கரையும்..”

உரத்த குரலாக
ஆசிரியரை
வழிமொழிந்த மழலையர்
நெரிசலுக்கிடையில்
இடைநிலைப் பள்ளியாக
மாறியிருந்த
சிறிய வீட்டிலிருந்து!

விரியும் வினாக்களாக
விடைகளை
இதோ எழுதிவிட்டேன்!
தங்களின் தேவை
பத்து வரிகளாகவே இருப்பின்
எண்ணிக் கொண்டே
படித்துக் கொள்ளுங்கள்!

➔ இதயசகி

ஊரடங்கில்
ஒரு கச்சேரியுமில்லாமல்
செல்வண்ணன் வீட்டில்
மூன்று வேளைக்கும்
உலை கொதிப்பதில்லை
மாதத்துக்கு ஒருமுறை
அரசர் படியளக்கும்
ஆயிரம் வராகன்களும்
மட்டை அரிசியும்
அஞ்சு பேர் இருக்கும் குடும்பத்துக்கு
அல்ப ஆயுளில்
முதல் வாரத்திலேயே முடிந்து விட
மிச்ச நாட்களுக்கு
மொத்தமே ஒரு வேளை தான் உணவு
எப்போதாவது
கூட்டுக் குடிக்கு மட்டும்
எப்படியாவது வாய்த்துவிடுவார்கள்
சினேகித தர்ம பிரபுக்கள்
இன்றைய இரவின்
மூன்றாவது ரவுண்டுக்கு மேல்
சந்தம் வந்த சாமி மாதிரி
விறு விறுவென
வீடு நுழைந்தவர்
தட்டுமுட்டுகளை
உருட்டித் தள்ளிவிட்டு
தன் நாகஸ்வரத்துடன்
தனியறை நுழைந்து
முழு இரவும்
தனியாவர்த்தனம் செய்கிறார்
கதவுக்கு வெளியே
குடும்பமே அழுது நடுங்க
கோவில் மணி
மூன்று முறை அடித்தது
காற்றில் தான் என்று
யாரோ காலையில் சமாதானம் செய்யக் கூடும்

➔ இரா.பூபாலன்

வார்த்தைகளோ வாக்கியங்களோ தேவையின்றி
புலன யன்னல்களில்
ஒரே நேரத்தில்
வெற்றாய்த் தட்டச்சி
நம் இருப்பைக்
காட்டிக்களிப்பதன்
பெயரென்ன?

அன்பையே எந்நேரமும்
சொட்டிக்கொண்டிருக்காது
ஆனவரை வெறுப்பேற்றி
தாங்கு திறனை
சோதித்துக்கொள்வதன்
பெயரென்ன?

பேயென அலையுமுன்
விருப்ப நொறுவலை
நீயின்றி தவிர்க்கும்
பத்தியத்திற்கு
பெயரென்ன?

பிடித்தங்களன்றி நீ வெறுக்கும் நிறமோ
உணவோ பாடலோ கூட
உனதென மாறும் முரணுக்குப்
பெயரென்ன?

எகத்தாளமிடுமுன்
மொழிவழக்கை
நீயில்லாது எவரிடமும்
பொழுதுக்கும்
சொல்லிப் பார்த்துக்கொள்ளும்
கிறுக்குத்தனத்திற்கு
பெயரென்ன?

நீயற்ற குழுவில்
உன் பேச்செடுத்து
எவரேனும் பேசவென
திசை திருப்பும் கள்ளாட்டத்தின்
பெயரென்ன?

பழகிப்போதலின் பின்னான
பழகி போதல் பெரும் வாதை.

காயத்ரி

தூரத்தே
ஆற்றங்கரையில்
எதையோ
குனிந்து பொறுக்குகிற
முதிர்ந்த மனிதர் ஏன்
வண்ணதாசனை
நினைவுறுத்திப் போகிறார்?
தக்காளிப்பழங்கள்
தரைமீது
உருள்கிற தருணத்தில் எல்லாம்
ஏன்
அந்தக் கவிதையே
ஞாபகத்தில் வருகிறது?
அங்கே
நின்றிருக்கிற
பெருந்தேர்
ஏன் அந்த
சின்னஞ்சிறு
வேலைக்காரப் பெண்ணின்
ஏக்கத்தை
எழுதிப்போன கிழவனை
மனதுக்குள்
தொட்டு மீள்விக்கிறது?
படித்துறையில் ஊர்கிற
நத்தை
ஏன் அந்த மனிதனின்
பாக்கெட்டில் கனக்கிற
நத்தைக் கவிதையின்
இசையை மனசுக்குள்
மீட்டிப்போகிறது?
ஆற்றுக்குள்
கைதவறி விழுந்த
சோப்பில்
ஒட்டியிருக்கும்
மணந்துகள்கள் ஏன்
அந்த
மாபெரும் ரசிகனை
இந்த நள்ளிரவில்
நினைத்துக்கொள்ளத் தூண்டுகின்றன?

➔ ஜெயாபுதீன். கோவை.

சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை

யாரையும் குற்றப்படுத்தவில்லை
யார் மீதும் மனங்கசந்து எப்போதும்
சபிக்கவில்லை.
வேப்பமரக் கிளையில் அமர்ந்தும்
எதிர் மதிலில் ஊறும் கறையான்களைப்
பொறுக்கியும்
திரிகிற கரிச்சான்குருவியைப்பார்த்தபடி
அமர்ந்திருக்கிறேன்.
சோற்றுத் தட்டின் முன் உட்காருகையில்
மனம் கனத்து கண்ணீர்பீறிடுகிறது
உடல் அதிர்ந்து வேதனையில் துவள்கிறது
என் கை பிரயாசத்தால் உண்டு செழித்த
குடும்பம்....
தற்போது என்னை வெற்று பொக்காக
நினைக்கிறது
புழுவாய் நடத்தும் உடம்பில் பாதியானவள்
சருகாய் மதிக்கும்
என்னில் விளைந்தவர்கள்
எனது மிச்சம் உயிரும் முதுமையும் மட்டும்
ரத்த உறவுகள் அந்நியமாய்..
ஒரே வீட்டில் வாசம்
நானற்று தனித்த என்உலகில்
நான் தனிமையோடு இருக்கிறேன்
கரிச்சான் குருவியால் ஏதோ
பொழுது போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

➔ வசந்ததீபன்

மீண்டும் துளிர்ந்து
நாணலாய் அசையும் மின்சாரக் கம்பி
சுவரிலூறும்
சுத்திகரிப்பானின் பிட்டத்தில்
அது அரற்றிய திக்கே
புழுப்பூச்சி இல்லாக் காணிகள்
அங்கு
தேவையான அங்கங்களுக்கென
தானியம் விதைப்பவர்களது
சுவரில்லா வீடுகளில்
தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்
இரு கைகள் - கால்களென
அங்கங்கள் சரிவர உடைய
கடவுளர்களின் புகைப்படங்கள்
அவர்களது கட்டளைக்கு இணங்க
பரம்பரையாய் தொடரும் இவ்வியாதி
வருடம் பல திறக்கா பெட்டிக்குள்
உறங்கும் பொன் பொருட்களின்
கனவு உரசலில் சிறகு முளைத்து
பறந்து வருகிறது
தானிய முளைக்கும்பொழுதெல்லாம்

ஈரம் காய்வதற்குள்
வெட்டிய மூங்கிலின்
அடித்துண்டுகள்
அப்பனின் பிணத்துக்கு
பாடைக் கொம்பானது...
வெட்டிக் கழித்து
வேண்டாமென்று
வீசிய மூங்கிலின் சிறு கழி
பிறிதொரு நாள்
பிள்ளையின் கைகளில்
புல்லாங்குழலாய்
வந்து சேரக்கூடும்...

➔ கழாரம் துலாலிங்கள்

➔ சந்துரு

முன்வரிசையிலிருந்தவர்கள்
ஊதா கலரு ரிப்பனை கேட்டனர்;
யாரோ கொடுத்திருந்த
நூறு ரூபாயுடன் ஓடிவந்த சிறுவன்
போக்கிரி பொங்கலை கேட்டான்;
ஒரு ராஜா ரசிகர்
ரஜினியின் நூறு வகை
ஆசைகளை கேட்டுப் பெற்றார்;
லஸ்க்கு லஸ்க்கு பாடலுக்கு
நான்கு சிறுவர்கள் மேடையிலேயே ஆட
பல கைபேசிகள் நிகழ் படமெடுத்தன;
கொஞ்ச நேரம் வாங்கி கைகளில் பிடித்து
தானே ஊதுவதாய் பாவனை செய்த
இளைஞனை
ச்சோ ச்வீட் என ஒரு ஜீன்ஸ் யுவதி
கட்டிக்கொண்டாள்;
கூட்டம் கலைந்து
சீவாளியும் கண்களும்
ஒரு சேர துடைக்கின்றார்
பிரகதீஸ்வரன் துயிலெழ நித்தம்
பூபாள ராகம் வாசித்தவர்....

ரேசன் கடைக்கு போயிட்டு
வரேனுட்டு போனவ தான்
போனவள ரொம்ப நேரம் காணும்
இந்த படுபாவிப்பய ஊர்ல
சரி பச்சப்புள்ளக்காரி
வாங்கிட்டு போகட்டுமேனு
ஒருத்தருக்கு கூட எண்ணம் வராது
அரை மணி நேரமா
அமுதமேனிக்கே இருந்தான்
அம்புட்டு பசி போல
தொண்டை தண்ணி
வத்தி போயிருமேனு இப்ப தான்டி
வெத்துமார எடுத்து வாயில வச்சேன்
நீ வந்துட்ட என
வெகுளியாய் சொன்னவளை
மலடி எனச் சொல்லும் ஊருக்கு
நிச்சயம் தெரிந்திருக்காது
அவளின் அந்த நிமிடத் தாய்மை!

➔ கோ.புரீதரன்

➔ பெனடிக் அருள்

படைப்பு குழுமம் நடத்தும்
சர்வதேச காளொளி பேச்சுப் போட்டி – 2020

கல்லூரி மாணவ மாணவிகளுக்கான
சர்வதேச காளொளி பேச்சுப் போட்டி

தலைப்பு

பெரிதினும் பெரிது கேள்

நடுவர்

படைப்பாளி பாரதி கிருஷ்ணகுமார்

பரிசு ₹ 20000

கடைசி நாள் : 25-08-2020

கால அளவு : மூன்று நிமிடங்கள்

பதிவு செய்யப்பட்ட காளொளி வாட்ஸாப்பில் அனுப்ப : 82486 93805

அல்லது மின்னஞ்சலில் அனுப்ப : padaippumedia@gmail.com

மேலும் விவரங்களுக்கு: www.padaippu.com

